

Överklagande ingett den 22 juli 2021 av Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Storhertigdömet Luxemburg m.fl. mot kommissionen

(Mål C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA (ombud: advokaterna C. Rydzynski, B Le Bret, M. Struys och F. Pili)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat,
- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Luxembourg och Engie Global LNG Holding m.fl./kommissionen,
- slutligt avgöra målet, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga, och i första hand bifalla de yrkanden som framställdes av Engie i första instans eller i andra hand ogiltigförklara artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2019/421 av den 20 juni 2018 om det statliga stöd SA.44888 (2016/C) (f.d. 2016/NN) som Luxemburg har genomfört till förmån för Engie (EUT L 78, 2019, s. 1), i den mån det fastställs att stödet ska återkrävas,
- i tredje hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International och Engie åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Klagandena anser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna i samband med definitionen av den snäva referensramen i) genom att inte ta med moder-/dotterbolagsdirektivet i definitionen av denna referensram, ii) genom att skapa ett samband mellan artiklarna 164 och 166 i den luxemburgska inkomstskattelagen, iii) genom att finna att ZORA-tilläggen utgjorde vinstutdelning och iv) genom att finna att de berörda skatterättsliga förhandsbeskeden gav en selektiv fördel.

Vidare gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna när den kom fram till att det förelåg en selektiv fördel med hänsyn till den luxemburgska bestämmelsen om rättsmissbruk i) med avseende på den fastställda referensramen, ii) med avseende på identifieringen av en selektiv fördel och iii) i samband med tolkningen av luxemburgsk rätt.

I konsekvens med den första och den andra grunden menar klagandena att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den inte godtog de argument klagandena utvecklade i samband med yrkandet om ogiltigförklaring när det gäller kommissionens begränsade befogenhet enligt artiklarna 2–5 FEUF angående fördelningen av befogenheter mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna, jämförda med artiklarna 113–117 FEUF.

Slutligen anser klagandena att tribunalens förordnande om återkrav av stödet strider mot rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar.